

۱- هیچ چیزی بر موضوع مورد تحقیقش اولویت ندارد. به هر کاری مشغول باشد، بخش قابل توجهی از ضمیر ناخودآگاهش درگیر پژوهشی است که در دست دارد. در مورد کاری که بدان می‌پردازد حافظه خوبی دارد، اما معمولاً به وقایع اطرافش توجه چندانی ندارد.

۲- وقتی ایده‌ای دارد، آن را می‌نویسد یا با کسی در میان می‌گذارد و تا آن را تمام نکند آرام نمی‌گیرد. تلاش می‌کند هر ایده هر چند کوچک را به نتیجه‌ای ارزشمند تبدیل کند.

۳- برای آشنایی با سابقه و کارهای انجام شده در حوزه مورد کاوش از Google (یا دیگر موتورهای جستجو) MathSciNet، Zbl و ArXiv استفاده می‌کند. با ویرایشگرهای ریاضی نظیر $LaTeX$ و $FTeX$ نیز آشنا است.

۴- روزی حداقل یکبار به پست الکترونیکی خود سر می‌زند.

۵- علاقه‌مند است کارش را به مجله خوب ارسال کند. وقتی مقاله‌اش پذیرش می‌گیرد، خوشحال می‌شود و وقتی مقاله‌اش رد می‌شود، آن را بازبینی و دوباره به مجله‌ای دیگر ارسال می‌کند. به طور کلی مایل است آثار برترش را به بهترین صورت عرضه کند.

۶- در برج آرزوهای خود زندگی نمی‌کند بلکه آنچه را واقعاً دست یافتنی باشد در آرزوهایش می‌بیند. به این که آیا بقیه او را تشویق می‌کنند یا خیر توجه چندانی ندارد، اما از انتقادهای سازنده دیگران استقبال می‌کند.

۷- از مصاحبت با کسانی که کار پژوهشی نمی‌کنند ولی ادعای ریاضی‌دان بودن و صاحب‌نظر بودن دارند، دوری می‌جوید.

۸- اساساً از اندیشیدن لذت می‌برد به‌ویژه از آدم‌های خوش فکر خوشش می‌آید.

۹- حامی مبتدیان پژوهش و مقید به تربیت محققان خوب است.

۱۰- می‌تواند در آن واحد روی چندین موضوع مختلف فکر کند.

۱۱- برای انجام هر کاری مهلتی مقرر می‌کند و سعی می‌کند از آنچه برای خود تعیین کرده است سرپیچی نکند. وقتی کارش تمام می‌شود مشتاقانه به دنبال ایده‌ای برای کار بعدی می‌گردد. از بیکاری بدش می‌آید.

۱۲- در هر کاری یا تبحر و قابلیت بالا دارد و یا کاملاً در آن بی‌استعداد است حد وسطی برایش وجود ندارد. بنابراین هر کاری را یا دوست دارد یا دوست ندارد.

لازم است یادآوریم که این‌ها تمام ویژگی‌ها نیستند. هم‌چنین ممکن است پژوهشگرانی باشند که از همه این خصوصیات بهره‌مند نباشند. امیدواریم با توجه بیش از پیش به فعالیت‌های پژوهشی، دورنمای روشنی از پژوهش و پژوهشگری در کشور داشته باشیم.

محمدکاظم انوری

برنده مدال طلای مسابقه ریاضی دانشجویی کشور سال ۱۳۸۳

قالبی جنسیتی پدر کاهش می‌یابد، در صورتی که علاقه پسر به ریاضیات در این حالت افزایش می‌یابد.

خانم دیویس کین می‌گوید پندارهای قالبی جنسیتی پدر در انتخاب دختر که در رشته ریاضیات یا علوم ادامه تحصیل دهد خیلی مهم و تعیین کننده می‌باشد. خانم دیویس کین یافته‌های خود را در یک همایش یک روزه که در ۲۱ ماه می ۲۰۰۷ در دانشگاه میشیگان برگزار شد ارائه داد.

این مطالب از خبرنامه آن دانشگاه اقتباس شده است.

محمدرضا درفشه

دانشگاه تهران

رفتارهای بالینی یک پژوهشگر ریاضی محض در تجربه من

بسیاری از مردم ریاضی‌دانان را انسان‌هایی عجیب می‌پندارند. این دیدگاه شاید بیش از آن که به ریاضی‌دان‌ها وابسته باشد به ماهیت پیچیده ولی قابل درک دانش ریاضی وابسته است.

در عصر جدید پس از این که دانش ریاضی و علوم دیگر به صورت نظام یافته درآمدند نسل جدیدی از ریاضی‌دان‌ها ظهور کرده‌اند که می‌توانیم آن‌ها را ریاضی‌دانان پژوهشگر بنامیم.

این افراد با روش‌های مشخص و تعیین شده به پژوهش می‌پردازند و حاصل کار خود را در قالب‌های معینی با نام مقاله ارائه می‌دهند. واقعیت این است که تلاش برای مقاله‌نویسی صرفاً با این هدف که مقاله بنویسیم هدف مناسبی نیست. کارهای پژوهشی و تحقیقی عموماً عمیق‌تر و ارزشمندتر از این هستند. به نظر اکثر محققان، هنگامی که شخص از نظر علمی اشباع شود و مطالعات و تحقیقات وی به حد مطلوبی برسد، شروع به تولید آثار علمی و پژوهشی می‌کند. در تجربه من در کار و برخورد با «ریاضی‌دانان پژوهشگر» به ویژگی‌هایی برخوردیم که به برخی از آن‌ها در این جا اشاره می‌کنم: